

– *A. subarctica* f. *elisabethae* – z okresem letnim zimnym i wilgotnym. Jednakże powstawania tych rozwijających się w różnych temperaturach form barwnych nie udało się potwierdzić eksperymentalnie (STERNBERG 1995: Entomol. Gener., **20**: 37-42).

Także niezgodnie z tymi hipotezami, autor obserwował w ciągu ostatnich 5 lat, że – mimo różnie ciepłego lata – na torfowiskach z *A. subarctica* f. *interlineata* i *A. subarctica* f. *elisabethae* występowały cały czas te same formy barwne (BÖNSEL 1998: Naturscharb. Meckl.-Vorp. Heft, **41** (1/2): 32-38.). Ponadto stwierdził on, że jasna forma (*A. subarctica* f. *interlineata*) nigdy nie występowała razem z *Aeshna juncea*. Z innych torfowisk wysokich w Europie wiadomo jednak, że *A. juncea* występuje razem z formą ciemną (*A. subarctica* f. *elisabethae*). W dolinie Biebrzy obserwowano jasną formę *A. subarctica* i zgodnie z oczekiwaniami nie stwierdzono obecności *A. juncea*, co powinno jednak jeszcze zostać sprawdzone na innych torfowiskach w dolinie.

W przypadku różnych form barwnych *A. subarctica* chodzi być może o reliktowe przystosowanie do dawnych wahań klimatu. Jest też jednak możliwe, że areal tego gatunku podzielił się w czasie epoki lodowcowej w Europie na dwie odrębne części, populacje które stanowiły źródło ponownego zasiedlenia poszczególnych obszarów Europy. Ponieważ zasiedlenie to następowało różnymi drogami, wspomniane populacje wytworzyły różne formy przystosowań.

Serdecznie dziękuję Panu Pawłowi BUCZYŃSKIEMU z Lublina za przetłumaczenie pracy na język polski.

André BÖNSEL, Gresenhorst (Niemcy)

258. *Ichneumonidae* (Hymenoptera) wyhodowane z larw i poczwerek *Cydia funebrana* TREIT. (*Lepidoptera*) w okolicach Poznania

Ichneumonidae (Hymenoptera) bred from larvae and pupae of *Cydia funebrana* TREIT. (*Lepidoptera*) in the environs of Poznań

KEY WORDS: *Hymenoptera*, *Ichneumonidae*, *Lepidoptera*, *Cydia funebrana*, records, Wielkopolska, W Poland.

W 1995 roku w ogródkach działkowych w Krzesinach (XU40) zebrano gąsienice *Cydia funebrana* TREIT., z których to gąsienic i poczwerek w 1996 roku wyhodowano trzy gatunki gąsieniczników (*Ichneumonidae*) – parazytoidów I stopnia. Były to: *Liotryphon caudatus* (RATZ.), *L. punctulatus* (RATZ.) należące do podrodziny *Pimplinae* oraz *Herpestomus nasutus* WESM. przedstawiciel podrodziny *Ichneumoninae*. Gatunki z rodzaju *Liotryphon* ASHMEAD, 1900 są ektoparazytoidami gąsienic *Microlepidoptera*, natomiast *H. nasutus* należy do endoparazytoidów poczwerek *Microlepidoptera*. Dwa pierwsze gatunki były już wcześniej wykazywane z Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej – *L. caudatus* ze środowiska sadowniczego (PIEKARSKA-BONIECKA, WILKANIEC 1996: Roczn. AR Pozn., Ogrodn., **288**, **24**: 55-61) a *L. punctulatus* ze środowiska leśnego (SZULCZEWSKI 1939: Pr. Monogr. Przynr. WPN, Poznań: 1-28). *H. nasutus* jest natomiast gatunkiem nowym dla tego regionu.

Wyloty parazytoidów rejestrowano w następujących terminach:

- *Liotryphon caudatus* (RATZ.): 4 V 1996, 1 ♀; 7 V 1996, 1 ♀; 8 V 1996, 2 ♀ ♀;
- *Liotryphon punctulatus* (RATZ.): 29 IV 1996, 1 ♂; 4 V 1996, 1 ♂;
- *Herpestomus nasutus* WESM.: 6 V 1996, 1 ♀, 2 ♂ ♂; 18 V 1996, 1 ♀.

Hanna PIEKARSKA-BONIECKA, Poznań